

- a. (5') Presentació de la dinàmica: "Sense explicar res us donaré un full amb taques blanques i negres a cada membre del grup". Cadascú se'l mira però no pot parlar amb ningú. La dinàmica l'hem de fer en silenci.
- b. (5') L'animador/a reparteix els fulls. Els convida a mirar les taques blanques i negres. Poden donar-li les voltes que vulguin. Està absolutament prohibit parlar entre ells, encara que un cregui veure "coses".
- c. (10') Una vegada han observat les taques es comenta, entre tots, què és el que es veu. Es deixa un temps fins que algú vegi "el que s'ha de veure". Si no, l'animador-a s'aixecarà i s'allunyarà una mica per donar major perspectiva.
- d. (5') L'animador/a deixa que la "notícia" sobre "el que s'ha de veure" vagi corrent i s'ho vagin transmetent. És un moment lliure. L'animador/a no posa cap norma, deixa fer.
- e. (10') L'animador demana que fem un salt de la "dinàmica" a la "vida" per tal d'establir possibles paral·lelismes.
- f. (10') Reflexions finals que afegeix l'animador/a si és que no han sortit abans:
  - Aquestes taques són la fotocòpia d'una fotografia que va ser presa per un satèl·lit que sobrevolava un cementiri de l'antiga Iugoslàvia. En aquell moment era l'època del desglaç: les taques blanques representen la neu, i les negres el sòl. Aquesta fotografia va sorprendre els que la van fer i és única i irreplicable.
  - Una vegada es veu no es pot deixar de veure, la resta de coses que creiem veure desapareixen. El centre és Jesús.
  - Cal comentar l'experiència que han tingut quan han reconegut Jesús: no podien callar, no podien deixar de veure'l, no podien deixar de parlar, no podien no donar testimoni.
  - Jesús estava allí des de el principi encara que no el veiessin. Sovint la vida, les dificultats, els problemes, les pors... impedeixen reconèixer el Senyor. Ell mai no ens deixa: cal mirar amb ulls de fe.